

uuden kuntatiedon erikoislehti

polemiikki

1/10

Lue lisää
kaks.fi

Koulujen
medialaitteet
VANHANAIKAISIA

Vippaskonsteista
EI APUA KUNNILLE

Ilkka Niiniluoto ulkomaalaisille:

Teitä tarvitaan!

1/10

” Valtio holhoaa kuntia kuin lapsilaumaa. Kunnallisen itsehallinnon liikkumavara on pieni.

Jukka Mäkelä

- 6 Maahanmuuton kasvettava**
Ilkka Niiniluoto pelkää, että työvoimapula uhkaa Suomea jo 15 vuoden kuluessa.
- 10 Uusi Nokia vai terveet kunnat?**
Kaksin seminaarissa pohdittiin Suomen kulttuurin muutosta.
- 13 Kirjailijan tontti**
Pirjo Hassisen kolumni
- 14 Kouluihin kaivataan nettipäivitystä**
Vertailu osoittaa, että suomalaiskoulujen medialaitteet ovat kaukana kansainvälisestä kärjestä.

- 16 Vippaskonstit eivät auta**
Kunnissa toivotaan mahdollisuuksia puuttua kansalaisten subjektiivisiin oikeuksiin.
- 20 Onko opettajien lomautukset hyväksyttävä?**
Kaksi näkemystä opettajien lomautusten merkityksestä.
- 22 Kuntaliitokset valtion sanelupolitiikkaa**
Kuka määrittää suomalaisen kuntarakenteen tulevaisuudessa?
- 23 Kaksin jakolista vuodelta 2009**

POLEMIKKI ON KUNNALLISALAN KEHITTÄMISSÄÄTIÖN TYTÄRYHTIÖN POLE-KUNTATIEDO OY:N NELJÄ KERTAA VUODESSA ILMEYSTYVÄ LEHTI • JULKAISIJA: POLE-KUNTATIEDO OY
C/O KUNNALLISALAN KEHITTÄMISSÄÄTIÖ, FREDRIKINKATU 61, 00100 HELSINKI, FAKSI (09) 6226 5710, TOIMISTO@KAKS.FI, KAKS.FI • PÄÄTOIMITTAJA: ANTTI MYKKÄNEN
TOIMITUSNEUVOSTO: KUNNALLISALAN KEHITTÄMISSÄÄTIÖ; ANTTI MYKKÄNEN, VELI PELKONEN, MCI PRESS OY; HEIDI GEDIK, MIA LEHTO, JYRKI LEHTO, RIIKKA SIPPOLA
TOIMITUS JA ULKOASU: MCI PRESS OY, MIKKONKATU 18 B, 00100 HELSINKI, PUHELIN (09) 2525 0250, FAKSI (09) 2525 0251, INFO@MCIPRESS.FI, WWW.MCIPRESS.FI
KANNEN KUVA: JAKKE NIKKARINEN/STUDIO SKAALA • PAINATUS: LIBRIS OY HELSINKI • ISSN 1455-6022 • COPYRIGHT: LEHDEN SISÄLTÖÄ EI SAA OSITTAINKAAN
JÄLJENTÄÄ ILMAN TOIMITUKSEN KIRJALLISTA LUPAA. TOIMITUS EI VASTAA TILAAMATTA JÄTETYISTÄ MATERIAALEISTA. KIRJOITTAJAIN ARTIKKELEISSA ESITTÄMÄT MIELIPITEET OVAT HEIDÄN OMAAN
EIVÄTKÄ VÄLTÄMÄTTÄ EDUSTA JULKAISUJAYHTIÖNS KANTAA. LEHDEN VUOSIKERTA: (4 NUMEROA) 18 EUROA. TILAUKSET JA OSOITTEENMUUTOKSET: KAKS.FI

Tiesitkö maahanmuutosta?

Tilastokeskuksen mukaan ulkomailta Suomeen muutti vuoden 2008 aikana 29 100 henkeä. Määrä on 3 100 edellisvuotta suurempi ja samalla suurin itsenäisyytemme aikana.

Myös Suomesta ulkomaille muutto lisääntyi hieman ja oli 13 650 henkeä. Nettomaahanmuuttoa kertyi vuoden 2008 aikana yhteensä 15 450 henkeä, mikä on määrällisesti eniten sotien jälkeen.

antti.mykkanen@kaks.fi

Mitä luulet?

Meillä ajatellaan usein, että Suomi on oma erityistapauksen. Suomalaista järjestelmää ei voi edes verrata muihin maihin. Miksi ei voi?

Ensimmäinen esimerkki. Olemme tällä yksiportaisella peruskuntajärjestelmällämme Euroopan kummajainen. Seurasamme ovat sellaiset "vahvat kunnallismaat", kuten Eesti, Liettua, Bulgaria, Malta, Slovenia, Luxemburg ja Kypros.

Muut maat, 96 prosenttia eurooppalaisista, ovat järjestäneet meikäläiset kunnalliset palvelut vähintään kaksi- tai kolmeportaisesti.

Mitä arvelet, kääntyykö pääosa Eurooppaa suomalaisen malliin, vai onko kenties päälinja se, minkä muu Eurooppa yhdessä Ahvenanmaan ja Kainuun kanssa ovat valinneet?

Toinen esimerkki. Me näemme, että Eurooppa on pitkässä juoksussa vanheneva ja näivettyvä maanosia. Meitä on vuosisadan puolivälissä maapallon väestöstä enää seitsemän prosenttia. Suomikin ikääntyy vinosti. 50 vuoden kuluttua yli 65-vuotiasta on 0,8 miljoonan sijasta jo 1,8 miljoonaa.

Samaan aikaan aktiiviseen maahanmuuttoon suhtaudutaan nuivasti. Ajatellaan, että itseään täällä itsemme hoitelemme, vaikka Eurooppakin tarvitsisi väestömäärän tuplaamisen huoltosuhteen pitämiseksi nykyisellään.

Mitä luulet, näinkö se menee? Vai pitääkö hoitojärjestelmä ajatella uusiksi? Katsella myös vähän rajojen yli?

Kolmas esimerkki. Tätä hokemaa kuulee vieläkin. Suomi ei toistensa paitoja pesemällä elä. Kunnon teollisuutta sen olla pitää. Metsästä sellua ja kaivoksista malmia. Toki.

Jo pitkään kuitenkin tuotannollinen työ on siirtynyt halvemmän työvoiman ja raaka-aineiden maihin. Ja siirtynyt edelleen. Hoitaaksemme edes vuosikymmenen loppuun kuntapalvelujen talouden perustan, pitäisi Suomeen perustaa kaksi uutta Nokiaa. Se ensimmäinenkin sinnittelee.

Mitä luulet, pitäisikö sittenkin keskittyä hieman opiskelemaan maailman laajuista työnjakoa ja rooliamme siinä. Onko sittenkin niin, että aivot ovat tärkein pärjäämiselimemme?

181 kuntaa nosti tuloveroprosenttiaan

Yli puolet kunnista eli kaikkiaan 181 kuntaa korotti tälle vuodelle tuloveroprosenttiaan. Osa on ehtinyt hilata tuloveroprosenttiaan ylös 2000-luvun aikana useaan otteeseen.

Korottajien kärjessä on Säkylän kunta, joka on nostanut veroprosenttiaan tällä vuosituhannella kaikkiaan seitsemän kertaa: vuodesta 1999 korotus vuoteen 2010 on 3,5 prosenttiyksikköä eli veroprosentti on kohonnut 16,5 prosentista 20:een.

Kunnanjohtaja **Teijo Mäenpää** on johtanut Säkylää nyt vuoden verran ja hänen mukaansa kuntatalouden tasapainottamiseksi otetaan jatkossa käyttöön muut instrumentit.

– Säkylän yhteisöverotuotot laskivat vuosituhannen alussa tuntuvasti. Tähänastisten korotuskertojen määrää selittää se, että korotukset ovat olleet vuositasolla varovaisia. Nyt on tarkoitus tasapainottaa taloutta käymällä palvelut läpi. Emme romahduta palveluvarustusta, mutta monet palvelumme ovat arvosanaltaan kympin luokkaa. Palvelutasosta on varaa laskea joiltakin osin, Mäenpää selvittää.

Kuusi kertaa 2000-luvun aikana veroprosenttiaan ovat nostaneet Hämeenkyrö, Kauhajoki, Nummi-Pusula ja Pello. Eniten veroprosentti on noussut Kauhajoella, jossa vuonna 1999 prosentti oli 17,00 ja tänä vuonna 21,00.

Vain viisi kuntaa ei ole nostanut tällä vuosituhannella veroprosenttiaan kertaakaan. Tällaisia kuntia ovat Karvia, Kittilä, Kruunupyy, Kumlinge ja Lumparland. Kauimmin veroprosentti on pysynyt muuttumattomana Kittilässä, jossa se ollut vuodesta 1994 lähtien 19,00.

Kunnallisan kehittämissäätiön tieteellinen neuvottelukunta 2010–2012

Kunnallisan kehittämissäätiön tieteellinen neuvottelukunta vuosille 2010–2012 on valittu. Kaksin tieteellinen neuvottelukunta on neuvoa-antava asiantuntijaelin. Sen tehtävänä on välittää säätiön hallitukselle tietoa muun muassa tutkijoiden ja tiedeyhteisöjen ajankohtaisista kysymyksistä. Tieteellisessä neuvottelukunnassa ei käsitellä säätiölle jätettyjä hakemuksia.

Seuraavan toimikauden ajan neuvottelukuntaan kuuluvat:

Puheenjohtaja: professori (kunnallispolitiikka) **Arto Haveri**, Tampereen yliopisto
 professori (sosiaali- ja koulutusoikeus) **Pentti Arajärvi**, Joensuun yliopisto
 professori (viestintä) **Pekka Aula**, Helsingin yliopisto
 professori (yrittäjyys) **Jarna Heinonen**, Turun kauppakorkeakoulu
 professori (yhdyskuntasuunnittelu) **Helka-Liisa Hentilä**, Oulun yliopisto
 professori (aluetiede) **Hannu Katajamäki**, Vaasan yliopisto
 yliopettaja, KTT (liiketalous) **Ulla Kotonen**, Lahden ammattikorkeakoulu
 professori (terveyshallintotiede) **Johanna Lammintakanen**, Kuopion yliopisto
 professori (hallintotiede) **Jari Stenvall**, Tampereen yliopisto
 professori (koulutuksen tutkimus) **Jouni Välijärvi**, Jyväskylän yliopisto
 professori (johtamisen- ja organisaation tutkimus) **Eero Vaara**, Svenska handelshögskolan
 professori (politiikan tutkimus) **Matti Wiberg**, Turun yliopisto.

Kuukauden kuntakuva

Yliveskan Savisilta, Jari Lehtikangas, Yliveska

Äänestä
kuvia:
kaks.fi

kaks.fi
KUNNALLISALAN
KEHITTÄMISSÄÄTIÖ

Kaksille virallinen logo

Kunnallisan kehittämissäätiö Kaksilla on nyt virallinen logo. Tänä vuonna 20-vuotias säätiö on määritellyt logonsa virallisen graafisen ohjeistuksen.

Logoon kuuluvat kuva sekä tekstit kaks.fi, Kunnallisan kehittämissäätiö. Logosta on käytössä useampia versioita, mutta pääasiallisesti käytetään vaalealla pohjalla olevaa logoa.

16-vuotiaat vaaliuurnille?

Oikeusministeriö asetti tammikuun lopulla työryhmän selvittämään äänioikeusikärajan alentamista kuntavaaleissa 16 vuoteen.

Työryhmä selvittää, millä edellytyksillä äänestysikärajaa voitaisiin laskea ja keskeisinä näkökulmina ovat nuorten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen sekä demokratiakasvatuksen vahvistaminen.

Suomalaisnuorten yhteiskunnallista osallistumista selvittävässä tutkimuksessa on havaittu, että vaikka nuoret osallistuvatkin aktiivisesti vapaaehtois- ja järjestötoimintaan, heidän kiinnostuksensa perinteisiä vaikuttamiskeinoja kohtaan on vähentynyt. Tämä näkyy vähäisenä äänestysaktiivisuutena ja puolueosallistumisena.

Nuorten äänestysprosentti jää Suomessa noin 10–15 prosenttiyksikköä muita ikäryhmiä alhaisemmaksi. Tilastot vii-

taavat kuitenkin siihen, että ensikertalaiset eli pääasiassa 18-vuotiaat äänestävät 19–24-vuotiaita ahkerammin. Toisaalta tiedetään, että muutamissa ensimmäisissä vaaleissa omakuttu äänestämättömyys jää tavallisesti pysyväksi.

Euroopan neuvosto on kansalaisten osallistumista koskevassa suosituksessaan kehottanut kokeilemaan äänioikeus- ja vaalikelpoisuusikärajan alentamista. Itävalta on ainoa EU-maa, jossa äänestysikäraja on 16 vuotta kaikissa vaaleissa. Norja aikoo kokeilla äänestysikärajan laskemista ensi vuonna pidettävissä kunnallisvaaleissa. Työryhmän työn tulee olla valmis huhtikuun loppuun mennessä.

Työryhmässä on edustajia muun muassa oikeusministeriöstä ja nuorisjärjestö Allianssista. Sen sijaan kuntapuolen, esimerkiksi Suomen Kuntaliiton, edustus puuttuu kokonaan.

Ilkka Niiniluoto vaatii

Maahanmuuton on KASVETTAVA

TEKSTI: Heidi Gedik KUVAT: Johanna Viljakainen, Jakke Nikkarinen

Helsingin yliopiston kansleri Ilkka Niiniluoto uskoo, että Suomen tulevaisuudelle tärkeä maahanmuuttoprojekti onnistuu vain, jos samanaikaisesti pidetään huolta sekä maahanmuuttajista että kantaväestöstä. – Minusta on äärimmäisen tärkeää, että pidämme huolta myös kaikkien Suomessa asuvien perusoikeuksista ja hyvinvoinnista.

Suomalainen kulttuuri elää jatkuvan muutoksen aikaa. Median ja kaupankäynnin vaikutukset ovat kansainvälistäneet suomalaista yhteiskuntaa niin, että Suomesta puhutaan ajoittain maailman ameerikkalaistuneimpana maana. Lisäksi ihmisten liikkuvuus tuo oman lisänsä maan kulttuurin kehittymiseen. Suomen nykyisen väestöennusteen paineessa olemme käytännössä pakotettuja houkuttelemaan yhä enemmän maahanmuuttajia tulevaisuuden työväestöksi Suomeen. Myös pakolaisten vastaanottamiseen meillä on moraalinen velvollisuus.

Helsingin yliopiston kanslerin Ilkka Niiniluodon mielestä muualta tulevat vaikutteet ovat omiaan rikastuttamaan suomalaista kulttuuria. Hän muistuttaa, että suomalainen kulttuuri kautta aikojen on ollut hyvin monien eri aineksien sekoitus.

– Olemme saaneet kristinuskon idästä ja lännestä, luterilaisuuden Saksasta ja oikeuslaitoksen Ruotsista. Yliopistolaitos on peräisin Euroopasta ja teollisuus Saksasta ja Venäjältä. 1900-luvun lopun uudet kulttuurivaikutteet ovat rantautuneet erityisesti Yhdysvalloista, ja Aasia on juuri nyt nousussa.

Niiniluoto puhui Kaksin helmikuuisessa seminaarissa kansainvälisen kulttuurin muutoksen vaikutuksista Suomeen.

UHKANA TYÖVOIMAPULA

Niiniluodon mukaan nykyisessä globaalissa maailmassa tärkeimmät suomalaistakin kulttuuria muokkaavat tekijät ovat media ja kaupankäynti, ja varsinkin uusien sähköisten viestimien ja verkostojen merkitys on vain kasvanut entisestään. Niiniluoto painottaa, että median vaikutukseen yhdistyy voimakkaasti myös talouden globalisaatio, joka tuo meille markkinatalouden monistettavat tuotteet ja finanssikriisit.

Sen sijaan maahanmuutto on Suomessa yhä lapsenkengissä: ulkomaalaisia on maailmalla yli miljoona, mutta Suomessa asuu tällä hetkellä vain noin 140 000 muiden maiden kansalaista.

– Suomi on ollut varsin sulkeutunut ja homogeeninen yhteiskulttuuri.

Maahanmuuttokehityksen on kuitenkin muututtava dramaattisesti. Niiniluoto siteeraa Tilastokeskuksen tuoreinta väestöennustetta, joka osoittaa, miten huoltosuhde (kuinka paljon lapsia ja eläkeläisiä on sataa työkäistä kohden) kasvaa nykyisestä 50 prosentista 70 prosenttiin vuoteen 2026 mennessä. Erityisen huolestuttavan kehityssuuntauksesta tekee se, että eläkeläisten osuus huollettavista kasvaa jatkuvasti.

Mediataiteilija Jurgen Scheible spreijasi
mobiilitekniikan avulla Helsingin yliopiston
päärakennuksen tammikuussa.

” Kaikkea ei voida jakaa alueiden kesken tasan, vaan kansainvälisessä taloudessa tarvitaan houkuttelevia alueita.

– Vaikka meillä on nyt työttömyyttä ja kuulemme jatkuvasti huolestuttavia uutisia, työikäisten määrä pienenee joka vuosi ja tarvitsemme lisää työvoimaa ulkomailta, Niiniluoto painottaa.

Hän korostaa, että ennusteeseen on jo laskettu mukaan nykyisentoinen maahanmuuttovauhti, joka on 15 000 henkeä vuodessa. Käytännössä siis tämän määrän on kiihdyttävä huomattavasti, jotta Suomi menestyisi myös jatkossa.

Niiniluoto kuitenkin myöntää, että maahanmuutto merkitsee myös suuria haasteita.

– Meidän pitäisi pystyä pitämään huolta maahanmuuttajien perusoikeuksista, peruskoulutuksesta, kielitaidosta ja kotouttamisesta. Yhä edelleen maahanmuuttajien työttömyysluvut ovat kantaväestöä korkeammat.

Erityisesti maahanmuuton haasteet näkyvät suurpääkaupunkiseudulla, jossa asukkaista noin kymmenen prosenttia on ulkomaalaistaustaisia. Helsingissä on useita kouluja, joissa puhutaan 30–40:tä kieltä.

– Koulutus on suuri haaste paitsi uusille tulijoille myös täällä syntyville uusille sukupolville. Miten heidät voidaan kouluttaa niin, että otetaan huomioon kaikkein kulttuuritaustat?

Niiniluoto laskeskelee, että Suomessa on nykyisin ihmisiä noin 170:stä eri kansallisuudesta.

– Ja silti olemme vanhan EU:n maista pienin ulkomaalaisväestön osalta.

MUUKALAISELKOA VÄHENNETTÄVÄ

Maahanmuuttohaasteen toisella puolen ovat kantaväestön asenteet.

– Maailmalla ja meilläkin on paljon esimerkkejä siitä, miten maahanmuutto synnyttää erilaisia rasistisia vihareaktioita, rikoksia ja väkivaltaa. Nämä pitäisi pystyä ennalta ehkäisemään.

Niiniluoto korostaakin, että toimiva kotouttaminen ja huolenpito ovat parhaat tavat ehkäistä maahanmuuttajien syrjäytymistä. Lain takaamat perusoikeudet ja yksilön suoja koskevat kaikkia. Samalla vastavuoroisen suvaitsevaisuuden periaatteen mukaisesti uusilla etnisillä ryhmillä on velvollisuus kunnioittaa maan lakeja ja yhteiskuntajärjestystä.

– Positiiviset esimerkit maahanmuutosta ovat sellaisia, joissa jokin kulttuuriryhmä on asettunut uuteen kotimaahan, säilyttänyt oman traditionsa, uskontonsa ja kielensä, mutta integroitu samalla uuteen maahan. Suomessa hyvä esimerkki tästä on jo sadan vuoden ikäinen pieni tataariyhteisö.

Niiniluoto uskoo, että rasismi syntyy useimmiten erilaisuuden pelosta sekä siitä, että uskotaan vieraiden uhkaavan omaa etua ja vievän esimerkiksi suomalaisten työpaikat.

– Mitä enemmän väestö tottuu siihen, että maahanmuuttajia on erilaisissa tehtävissä, sitä vähemmän on muukalaispelkoa. Jotta maahanmuuttoprojekti onnistuisi, meidän täytyy pitää huolta kaikista suomalaisista ja siitä, ettei kantaväestö syrjäydy. Avainasemassa on tasapainoinen yhteiskuntakehitys, mikä ei ole poliittisesti helppo asia varsinkaan nykyisessä taloustilanteessa.

ELÄKELÄISET PIENTEN KUNTIEN HUOLLETTAVAKSI

Niiniluoto osallistui reilu vuosi sitten Sitran Muutoksen Suomi-raportin laatimiseen. Hän kaivaa raportista esille kartan, joka esittää Suomen sisäistä muuttoliikettä. Kartasta näkyy hyvin, miten väestö kasautuu muutamiiin kasvukeskuksiin. Lähes koko muu Suomi on väestöltään taantuvaa aluetta. Lisäksi on nähtävissä, että ikääntyvä väestö muuttaa kaupungeista maalle, mikä korostaa kehitystrendiä entisestään. Köyhät, väestöltään pienevät kunnat saavat vielä eläkeläisetkin huollettavakseen.

Niiniluoto myöntääkin, että tässä yhtälössä hyvinvointiyhteiskunnan ylläpito on tulevaisuudessa erittäin haastavaa.

– Talouden logiikka edellyttää, että meillä on ihmisiä, työpaikkoja, investointeja ja palveluja houkuttelevia kasvukeskuksia. Kaikkea ei voida jakaa alueiden kesken tasan, vaan kansainvälisessä taloudessa tarvitaan houkuttelevia alueita, joita meillä ovat Helsingin seutu ja Oulu. Sitä kautta lisätään kokonaisuutena Suomen kilpailukykyä. Näistä kasvukeskuksista tämän pitäisi heijastua erilaisen poliittisen usjaon kautta koko väestölle. ■

Ilkka Niiniluoto

- Synt. 1946, Helsinki
- Helsingin yliopiston kansleri 2008–
- FT, teoreettinen filosofia 1974
- Helsingin yliopisto:
 - rehtori 2003–2008
 - vararehtori 1998–2003
 - teoreettisen filosofian professori 1981–
- Toiminut useissa tieteellisissä seuroissa ja muissa järjestöissä
- Naimisissa, kolme aikuista lasta, kolme lastenlasta.

Yliopistot karsivat turhia rönsyjä

Suomen yliopistot ovat eläneet tämän vuoden alusta lähtien uutta aikakautta. Helsingin yliopiston kanslerin **Ilkka Niiniluodon** mielestä toteutettu yliopistouudistus on ollut hyvin perusteltu.

– Yliopistot tarvitsevat itsenäisemmän aseman, mutta samalla on tärkeää, että valtio edelleen takaa yliopistojen perustehtävien rahoituksen. Uudistus sattui kuitenkin huonoon talouslaman aikaan. Kaikki yliopistot ovat keränneet täydentävää rahoitusta, mikä on kova haaste tässä taloustilanteessa. Pitemmällä tähtäimellä kuitenkin uskon, että siinäkin suunnassa on mahdollisuuksia.

Uudessakin tilanteessa Niiniluoto painottaa, että yliopistojen tärkein tehtävä on edelleen korkeatasoisen työn tekeminen tutkimuksen ja koulutuksen aloilla. Tämän menestystekijän varaan voidaan laskea myös yliopistojen yhteiskunnallinen vuorovaikutus.

Helsingin yliopiston strategissa vuosille 2010–2012 iskulauseeksi on valittu ”Huipulle ja yhteiskuntaan”.

– Meidän pitää kilpailla eurooppalaisten kärkiyliopistojen sarjassa tutkimuksen ja koulutuksen alalla, mutta meillä on myös laaja yhteiskuntavastuu.

Niiniluodon mukaan yliopistojen yhteiskuntavastuu ei ole mikään uusi tehtävä. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että yliopistot uudistavat tiedettä ja tieteellistä ajattelua sekä kouluttavat asiantuntijoita yhteiskunnan tarpeisiin. Uusiina muotoina ovat lisämahdollisuudet koulutuksen myyntiin.

– Meillä on haastetta aikuiskoulutuksen kentällä, joka on alueellisessa tehtävässämme tärkeä sektori. Mahdolliseksi tulee myös kansainvälinen tutkintokoulutus ja sen markkinointi. Jatkossa esimerkiksi jokin kehi-

tysmaa voi tilata meiltä koulutuspaketin omille virkamiehilleen.

POLIITTINEN KYSYMYS

Yliopistojen yhteiskunnalliseen palvelutehtävään kuuluvat sekä kotimainen että kansainvälinen puoli.

– Yliopistoilla on jo perinteisesti ollut alueellista toimintaa Suomessa. Helsingin yliopisto on koordinoit Lahden ja Mikkelin yliopistokeskuksia. Lahdessa on ympäristöekologian laitos ja osaltaan sen ansiosta Lahden omassa kehittämisstrategiassa ympäristöala on hyvinkin vahvassa roolissa.

Mikkelissä ja Seinäjoella sijaitsevat Helsingin yliopiston maaseudun koulutus- ja kehittämiskeskukset, joissa yrittäjien tutkimuksen ja pk-yritysten kanssa sekä EU:n rakennerahastojen tuella elvyttää alueen elinkeinoja. Tämä on yksi keino pyrkiä ylläpitämään talouden tasapainoa koko maassa.

Ilkka Niiniluoto myöntää, että nykyisessä taloustilanteessa yliopistojen alueelliseen rooliin kohdistuu kahdenlaisia paineita. Tarvetta alueelliseen toimintaan on, ja monet kaupungit haluavat saada itselleen yliopistollisia yksiköitä. Toisaalta tiede- ja yliopistopolitiikassa on viime vuosina ollut ajatuksena keskittyä vahvuusalueisiin ja karsia turhia rönsyjä pois. Tämä taas luo Niiniluodon mukaan paineita vähentää alueellista toimintaa.

– On osittain poliittinen kysymys, miten yliopistoja tuetaan tässä tehtävässä. Aluekehittämisen kannalta on ollut tärkeää, että EU:n rakennerahastot ovat olleet käytettävissä. Jatko riippuu osittain EU:n tulevasta politiikasta ja rakennerahastojen tulevaisuudesta.

Uusi Nokia vai terveet kunnat?

Kunnallisan Kehittämissäätiön seminaari keräsi Finlandia-talolle salin täydeltä kunnallisan avainhenkilöitä ja johtoa pohtimaan Suomen kulttuurin muutosta ja sen vaikutuksia kuntasektoriin. Samalla seminaari juhlisti säätiön ”kaksikymmenvuotista” työtä kuntatyön kehittäjänä. **TEKSTI: Mia Heiskanen KUVAT: Susa Junnola**

Kaksin Suomen kulttuurin muutos -seminaari valotti kulttuurin muutosta ja sen vaikutuksia globaalista näkövinkkeleistä aina yksittäisen kunnan ja yksilön tasolle saakka.

Toimitusjohtaja **Kalle Heikkinen** Nordic Adviser Groupista kuvasi seminaarivälillä globaaleja muutosvoimia ja kertoi mielenkiintoisia esimerkkejä maailmal-

ta. Heikkisen mukaan maailman talouden muutokset ovat johtaneet globaaliin julkisten palveluiden rakennemuutokseen. Kunperinteinen palvelurakenne on perustunut siihen, että julkiset palvelut olivat mahdollisimman lähellä kansalaista, on nykyinen trendi se, että kuntalaiselle tärkeät asiat tapahtuvatkin jossain muualla kuin omassa kunnassa. Tätä kutsutaan Heikkisen mukaan jälkiteolliseksi palvelurakenteeksi.

Samaa ajatusta tuki Sitran loppuvuodesta 2009 julkistama raportti, jossa todet-

tiin, että olemme siirtymässä digitaalisen kansalaisuuden yhteiskuntaan, jossa kansalaiselle, yritykselle ja yhteisölle on yhä vähemmän merkitystä sillä, missä kunnallisessa hallintokokonaisuudessa hän elää, tekee työtään ja toimii. Heikkisen mukaan palvelun hyvä laatu onkin kuntalaisille tänä päivänä niin tärkeää, että sitä ollaan valmiita hakemaan kuntarajojen ulkopuolelta.

INNOSTAVAT ESIMERKIT

Kuntarajat voivat hävitä myös digitaali-

**Katso Kaksin
Kulttuurin muutos-
seminaarin videot
www.kaks.fi.**

Kaksin palkitsemia

Heli Laaksonen ja Heikki Turunen

suuden ja sähköisten palveluiden myötä. Tätä ilmiötä Heikkinen valotti kansainvälisillä esimerkeillä. Tanskassa on kehitetty kansalaisen nettisivut, jotka mahdollistavat lähes kaikkien virastoasioiden hoitamisen verkossa. Virossa kansalainen voi puolestaan seurata valtion ja ministeriöiden menoja reaaliaikaisesti verkossa, äänestää sähköpostitse ja vuoden 2011 parlamenttivaaleissa jopa kännykällä.

Heikkinen kertoi myös Etelä-Korean olevan yllättävän edistyskellinen ja innovatiivinen uusien toimintatapojen käyttöönottaja. Etelä-Koreassa on muun muassa kansalaisten sähköinen käyttöliittymä ja asiointitili, joka on tehnyt hallinnosta käytännössä läpinäkyvän. Heikkisen mukaan onkin väistämätöntä, että kansalaisten vaikutusvalta tulee palvelurakenteen muutoksen myötä kasvamaan ja sähköisten palveluiden määrä lisääntymään julkisella sektorilla myös Suomessa.

Kalle Heikkinen

GLASGOWIN MENESTYSTARINA

Heikkisen mukaan kulttuuri voi olla myös radikaalin muutoksen veturi. Näin on tapahtunut Glasgow'ssa, joka on noussut 1970-luvun rappioutilasta yhdeksi Iso-Britannian voimakkaimmin kehittyväksi kasvukeskukseksi. Kaupunki oli aikoinaan kukoistava teollisuuskaupunki, jossa oli myös vireä kulttuurielämä. Glasgow menetti globalisaation seurauksena kaupungin ydinteollisuuden, minkä seurauksena myös kulttuurielämä hiipui. 1970-luvulla kaupungin sosiaalinen rakenne oli jo täysin rappeutunut, mikä teki siitä asukkailleen turvattoman ja epäviihtyisän paikan elää.

Käännös parempaan lähti kaupungin asukkaista, jotka perustivat asukasyhdistyksiä kehittääkseen kaupunkiaan. Kaupungin johto oli viisas ja alkoi yhdessä asukkaiden kanssa visioida tulevaisuuden Glasgow'ta. Yhteisen vision ja määrätietoisuuden tuloksena kulttuurielämä alkoi pikkuhiljaa elpyä, ja uudelleenrakentaminen veti kaupunkiin uusia asukkaita. Tämän seurauksena myös yrittäjät kiinnostuivat kaupungista. Kaupunkiin virranneet ohjelmistoyrittäjät vetivät perässä muuta teollisuutta. Tästä seurasi se, että tänä päivänä Glasgow on vireä, elinvoimainen, viihtyisä ja vetovoimainen kaupunki ja yksi maansa johtavista kulttuuri-keskuksista. Heikkisen mukaan Glasgow onkin erinomainen esimerkki kaupungista, jota on rakennettu uudelleen kerros kerrokselta ja jonka rakentamista on ohjannut asukkaiden ja kaupungin johdon innostava tulevaisuuden visio.

TARINAN OPETUKSET

Heikkisen mukaan tarinassa on monta opetusta, joista voidaan ottaa esimerkiksi

suomalaisessa kuntajohtamisessa. Se, miten yksittäinen kunta menestyy, on paljolti sen omissa käsissä. Tästä syystä kunnan tulisi tunnistaa omat vetovoimatekijänsä, joiden avulla se voi houkuttaa kuntataloutensa piiriin elinkeinoelämää, asukkaita sekä ulkopuolisia investointeja. Tämä voi johtaa kuntataloudessa positiiviseen kierteseen, jossa yksi myönteinen ilmiö houkuttaa alueelle muita toimijoita. Kunnan pitäisi siis muodostaa oma, innostava tulevaisuuden visionsa perusvahvuuksiensa varaan. Heikkisen mukaan kaikkein kuntien ei tarvitse olla toistensa klooneja musiikkitaloineen.

**”Ottaisin Suomen menestyksen
veturiksi mieluummin
300 tervettä kuntaa
kuin yhden uuden Nokian.**

Toinen oppi piilee kuntien johtamisen suunnittelussa, joka vielä tällä hetkellä painottuu liikaa keskipitkään 1–5 vuoden suunnitteluun. Kunnan suunnittelun tulisi Heikkisen mukaan yltää yli valtuustokauden mittaiseksi, pitkän aikavälin suunnitteluksi, visioinniksi, jota tuetaan määrätietoisella käytännön työllä. Visio on Heikkisen mukaan määriteltävä siten, että se on innostava niin kunnan johdolle kuin asukkaillekin.

Zahra Abdulla

Musikkiteatteri Kapsäkki

Marcus Rantala

Kalle Heikkisen resepti menestyvälle kuntajohtamiselle on jatkuva tyytymättömyys. Menestyäkseen kunnan rimaa tulisi nostaa aina vain korkeammalle.

Koko suomalaisen kuntasektorin menestys rakentuu Heikkisen mukaan pienistä palasista, kunta kerrallaan. Puheenvuoronsa lopuksi hän totesi, että valitsisi Suomen menestyksen veturiksi koska tahansa ja mieluummin 300 tervettä ja viireää kuntaa kuin yhden uuden Nokian.

AINEETON TALOUS VAHVISTUU

Valtiovarainministeriön puheenvuoron käytti kulttuuriministeri **Stefan Wallinin** valtiosihteeri **Marcus Rantala**. Hän tähdensi puheenvuorossaan, että muuttuva globaali toimintaympäristö edellyttää Suomessa yhä suurempia panostuksia aineettoman tuotannon ja luovan talouden kehittämiseen.

Rantalan mukaan aineettoman talouden ja vaihdannan merkitys korostuu tulevaisuudessa yhä enemmän osana kestävä kehitys. Erityisesti taloudellisen

notkahduksen aikana Suomessa olisi syytä katsoa taantumasta yli kauemmas tulevaisuuteen ja investoida kulttuuritoimialojen talouteen ja kulttuuriyrittäjyyteen. Taide ja kulttuuri ovat tärkeitä välineitä tulevaisuuden tekemisessä ja ne turvaavat myös innovaatioiden synnyn. Rantala totesi puheenvuoronsa lopuksi, että tulevaisuus on kompleksinen kokonaisuus, joka edellyttää johtamistyössä entistä laajempaa näkemystä ja tietoa. ■

Arjen turvaajat ja kunta-alan kehittäjät 2010

SEMINAARISSA jaettiin palkinnot eturivin kuntatyötä ja kunnallisan tutkimustyötä tekeville henkilöille ja yhteisöille. Tänä vuonna Arjen turvaaja -palkinnot haluttiin osoittaa sosiaali- ja terveysalalla työskenteleville henkilöille ja yhteisöille.

teleille henkilöille ja yhteisöille. Näiden henkilöiden ja yhteisöjen työ on erityisen tärkeää vaikeina taloudellisina aikoina ja jää usein vaille julkista tunnustusta ja ansaitsemaansa huomiota.

Tasavallan Presidentti **Tarja Halosen** jakamat kolme 2 500 euron

arvoista palkintoa saivat tuusulainen sosiaalisen kuntoutuksen päällikkö **Tarja Lehtinen**, salolainen sotainvalidien ja -veteraanien avustaja **Soili Salonen** sekä kunnallinen lastenkoti ja perhekeskus Lode Äänekoskelta.

Kunnallisan kehittämistä tiö halusi kaksikymmenvuotistapaaleensa kunniaksi jakaa myös kaksi kunta-alan kehittämispalkintoa. Palkinnot myönnettiin Kunnallistieteen yhdistys ry:lle sekä professori **Aimo Rynnäselle**. Kunnallistieteen yhdistys on ollut edelläkävijänä suomalaisen kunnallistutkimuksen edistäjänä. Halintotieteiden tohtori, professori Aimo Rynnänen on luonut vahvaa pohjaa merkittäväälle kuntatutkimukselle, josta viimeisimpänä esimerkkinä pormestarihalli.

Lue palkintojen perustelut www.kaks.fi kohdasta tiedotteet.

PUUMERKKI

kirjailija

Pirjo Hassinen

Kirjailijan tontti

Ryhtyessäni pohtimaan, mitä kunta minulle merkitsee, käsitin ettei yhtään mitään tavallisen kuntalaisen näkökulman ulkopuolella. Kirjailijana suhteeni kuntaan on yhtä kuin nolla – ja kääntäen.

En ole koskaan saanut kunnalta lahjaa. En tonttia, en talokoopua hulppean omakotitalon pystytykseen, en vapaa-ajanasuntoa. Saavuttaessani valtakunnallisia ykköspalkintoja kunta ei ole ollut höystämässä iloa omilla shekeillään.

Pöyristyttävää puhetta, eikö totta. Mutta miksi se on niin hävytöntä, siitä sopii miettiä.

Urheilijan kohdallahan asia olisi päivänselvä: asuinkunta palkitsee sankarinsa, joka on tuonut kunnalle mainetta ja kunniaa. Hyöty on pitkäaikainen, jos sankari saadaan naulittua aloilleen. Pääkaupunkia lukuun ottamatta niin suurta paikkakuntaa ei olekaan, joka ei kokisi saavansa pr-hyötyä ”ikiomasta” urheilijasta.

Jos lehtijuttujen ja haastattelujen määrällä mitataan, kirjailija päihittää urheilijan mennessä tullen – kirjallinen ura kun jatkuu parhaimmillaan loppuelämän. Vuosien saatossa kirjailijan kotona käy mediaväkeä, joka työnsä ohessa tutustuu paikkakuntaan. Helsinkiläisten tietämättömyys isoistakin kaupungeista on ällistyttävä. Monelle toimittajalle kirjailijan koti muodostuukin edustustoksi, joskus jopa ainoaksi ikkunaksi juuri siihen kolkkaan Suomea.

Tästä kaikesta kunta pysyttelee sitkeän tietämättömänä. Ehkei sentään kulttuurivihamielisyyttään.

Ehkä välinpitämättömyys juontuu siitä, että kunta ei koe ”luoneensa kirjailijaa”. Missä kirjailijoita edes luotaisiin – kirjastoissako? Kirjastojen alasajosta nyt kukaan ei ota edes vastuuta, saati sitten kunniaa itselleen.

Mutta urheilijansa kunta on takuulla luonut itse. On rakennettu halleja, vedetty latuja, pystytetty hyppytorneja. Tehty kaikki mitä vain on voitu. Kirjailija taas on tehnyt itse itsensä, kai. Kantakoon sen myötä mahdollisen edustusvastuunkin.

**Kirjailijana suhteeni kuntaan
on yhtä kuin nolla
– ja kääntäen.**

Kouluihin kaivataan nettipäivitystä

Lapsille media on luonnollinen osa arkea – se mieluinen osa. Koulun ja lasten mediakäsityksen välissä ammottaa syvä kuilu.

TEKSTI: Tiina Parikka KUVITUS: Susanna Tuononen

Virtuaalimaailma erottaa eri ikäpolvet toisistaan. Karkeasti ottaen lapset ovat ihastuneita netin ja muiden mediakanavien tarjoamaan elämysmaailmaan, aikuiset kokevat sen vieraaksi ja haitalliseksi. Kankeasti kehittyvä koulumaailma on jo pudonnut pahasti kerkasta.

Kouluissa vallitseva negatiivinen asenne hämmästytti Kuopion yliopiston tutkimusprofessorina työskentelevää Kirsi Pohjola.

Pohjola yllättyi kouluissa vallitsevasta asenteesta tutkiessaan lasten mediakulttuurin ja koulun vuoropuhelua yhdessä Elina Johnsonin kanssa.

– Se oppimisen muoto, mikä innostaa lapsia eniten, tyrmätään koulussa lähes syntinä. Kiltit ja kunnolliset eivät roiku verkossa, Pohjola harmittelee.

– Kansainvälisessäkin vertailussa koulujemme medialaitteisto on alikuntoista ja puutteellista. Edes opettajilla ei ole omia päätteitä, Pohjola kauhistelee.

Se vähäisenkään median hyödyntäminen koulussa ei tavoita lasten mediankäyttötaitoja. Tähän on onneksi odotettavissa muutosta.

– Opettajien täydennyskoulutuksessa kiinnitetään erityisesti huomiota tähän puoleen, Pohjola iloitsee.

Hänen mukaansa ammattikorkeakoulut hyödyntävät jo opeutuksessaan mediaa melko hyvin.

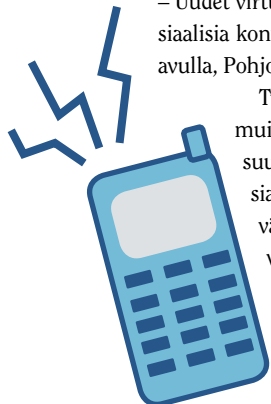
– Sitten tulee toinen aste, yliopistot ja viimeisenä muutos näky peruskouluissa, Pohjola luettelee.

LUONNOLLINEN OSA ARKEA

– Uudet virtuaalikansalaisemme oppivat, rentoutuvat, luovat sosiaalisia kontakteja ja hahmottavat omaa minäkuvaansa median avulla, Pohjola kuvailee.

Tutkimuksesta julkaisemassaan teoksessa Pohjola muistuttaa, ettei virtuaalimaailma irrota lasta todellisuudesta, vaan myös kasvokkain tapahtuvia kohtaamisia sovitaan verkossa ja toisaalta esimerkiksi koulupäivän aikana voidaan sopia nettitapaamisia illaksi. Netin välityksellä lapset luovat myös kontakteja pitkienkin välimatkojen päähän.

– Virtuaalinen maailma on osa kokonaisuutta, Pohjola korostaa.

LAATU MÄÄRÄÄ OLENNAISEMPI

Pohjola ei mielellään aseta median käytölle mitään aikarajoja.

– Olennaisempaa on se, mitä koneella tehdään; onko kyse rentouttavasta surffailusta ja sosiaalisesta toiminnasta vai peleistä tai muusta tarkkaavaisuutta vaativasta toiminnasta, Pohjola muistuttaa.

– Ihan pienellä lapsella liian käytön huomaa helposti ärtyneisyydestä. Silloin vain kone kiinni ja vaikka ulkoilemaan. Ekaluokkalaiselle tunnista kahteen päivässä on ehdottomasti maksimi, hän kuitenkin rajaa.

Enemmän kuin ajankäyttöä Pohjola korostaa elämän kokonaisuushallintaa.

– Vanhempien tehtävä on valvoa ja rajoittaa. On tärkeää tietää, mitä lapsi koneella tekee ja millä sivuilla hän käy. Pelkkä koneella olo sinällään ei kerro tekemisen laadusta.

Lasten jälkeen Pohjola on tutkinut toisen asteen opiskelijoita. Heidän kohdalla ei enää voida keskustella mediankäyttöajasta, koska media on koko ajan läsnä ja mukana muussa toiminnassa.

– Tällöin elämänhallinta, etenkin arkirytmien säilyttäminen, on tärkein kysymys. Mediankäyttö ei saa sotkea päivärhythmiä ja näin haitata muuta toimintaa.

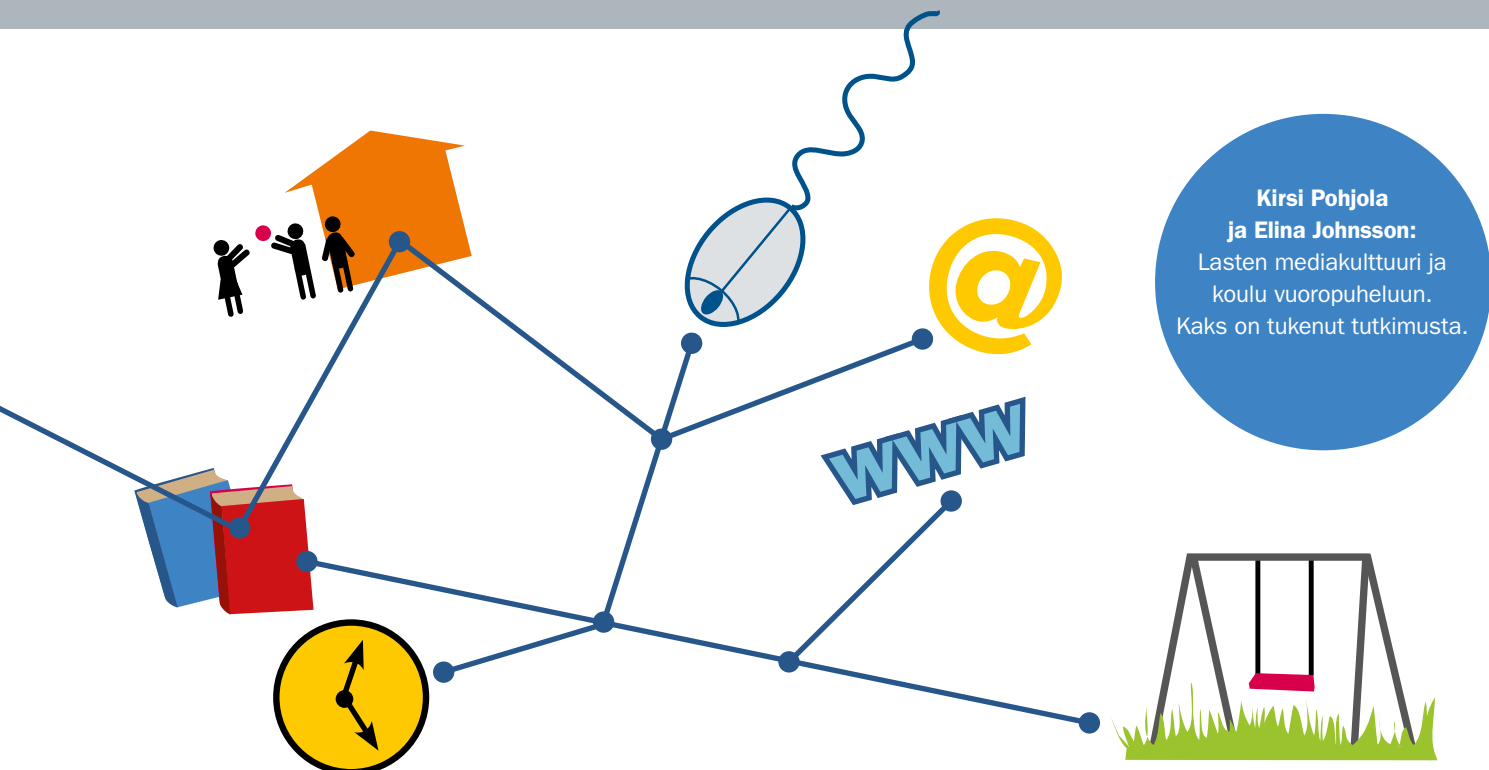
ERiarvoisuus vaikuttaa käyttötottumuksiin

Toinen Pohjolan tutkimuksen aikana yllättänyt huomio oli lasten eriarvoisuuden vaikutus mediankäyttötapoihin.

– Hyvä- ja huono-osaisten perheiden lasten mediakäyttäytymisessä on huomattavia eroja. Hyväosaisille lapsille media on osa muuta toimintaa ja netistäkin etsitään myönteisiä elämyksiä, sosiaalisuutta ja omaa osaamista parantavia toimintoja. Moniongelmaisissa perheissä lasten netinkäyttö on yksi ongelma lisää; nettissäkin hakeudutaan negatiivisten asioiden ääreen ja ajanhallinta riistyy helposti käsistä, Pohjola vertaa.

Vielä pahempi ongelma on Pohjolan mielestä niissä perheissä, joissa lapsella ei ole edes mahdollisuutta käyttää nettiä.

– Se, että lapsi ei pääse ilmaisemaan itseään verkon kautta – lukemaan ja kirjoittamaan virtuaaliympäristöön – syrjäyttää lapsen auttamatta omasta yhteisöstään. Hän on nykyajan lukutaidoton. ■

Mediankäyttö vaatii kriittistä lukutaitoa

JOURNALISMIN TUTKIJJA **Laura Ahva** on pitkälti samoilla linjoilla **Kirsi Pohjolan** kanssa. Tampereen yliopistossa työskentelevä yhteiskuntatieteiden maisteri peräänkuuluttaa medialukutaitoa ja -kriittisyyttä.

– Yhteiskuntamme on niin medioitunut, ettei ole mitään syytä kiistellä median käytöstä sen enempää opetusvälineenä kuin osana lasten ja nuorten vapaa-aikaa, Ahva toteaa. Etenkin nuorille media on niin luonteva osa elämää, ettei Ahvakaan halua lähteä määrittelemään tiukkoja aikarajoja.

– Tärkeintä on tekemisen laatu ja etenkin netistä puhuttaessa tietty lähdekritiikki.

Ahva on itsekin luennoinut opettajille media-analyysistä ja -kriittisyydestä.

– Täydennyskoulutukselle on selvästi kysyntää. Esimerkiksi lukion opettajat ovat hyvin tietoisia oppilaiden mediataidoista ja kokevat, etteivät itse pääse samaan maailmaan sisälle.

ERiarvoisuus OSANA MEDIATUTKIMUSTA

Pohjolan tutkimuksessa esiin noussutta lasten eriarvoisuuden merkitystä mediataitoihin Ahva pitää hyvänä muistutuksena myös itselleen.

– Tämä niin sanottu digitaalinen kuilu on kyllä tiedostettu niin ikäryhmien, kansakuntien

kuin sosiaaliryhmienkin välillä. Luokkakysymys on Suomessa vaikea asia ja nyt lama vielä kärjistää tilannetta. Eriarvoisuuden vaikutukset pitäisi kuitenkin paremmin huomioida myös mediatutkimuksessa, Ahva muistuttaa.

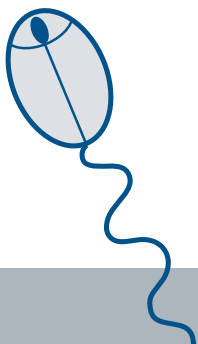
KIINNOSTAVAA JOURNALISMIA

Ahvan omaa alaa ovat enemmänkin yleisötutkimus, kansalaisjournalismi ja toimitustyön tutkiminen. Tällä hetkellä hän on tutkijana Kohti kiinnostavaa journalismia -hankkeessa, jossa hänen vastuullaan on kolme yleisöryhmää. Näiden ryhmien mediankäyttöä seurataan yksilö- ja ryhmähaastattelujen, keskustelujen ja mediapäiväkirjojen avulla.

Lisäksi Ahva työstää omaa väitöskirjatutkimustaan, jonka aiheena on kansalaislähtöinen journalismi suomalaisessa toimituskäytännössä.

– Tutkin, miten osallistuva journalismi toteutuu sanomalehdissä ja miten toimittajat suhtautuvat tähän uuteen journalismin muotoon, Ahva kuvailee.

Laura Ahva kuuluu Kaksin hallitukseen.

Vippaskonstit eivät auta hukkuvia kuntia

KANSALAISTEN OIKEUKSIIN PUUTUTTAVA

TEKSTI: Eeva-Liisa Hynynen
KUVAT: Hannu Jukola

Pelastaisiko kuntien
veropohjan laajentaminen
kuntatalouden kriisiytymiseltä?
Polemiikki jalkautui
Kangasalle kuulemaan
kuntakonkarien
tuntoja keskellä
taloustaantumaa.

Vuoden kulunein uutinen lienee, että kuntatalous ajautuu ahtaalle. Pirkanmaalla Kangasalla vaaditaan perusteellista keskustelua kuntien tehtävistä. Kunnanjohtaja **Jukka Mäkelän** ja talousjohtaja **Seppo Saarisen** mukaan tempuilla ei kuntataloutta enää pelasteta.

Jukka Mäkelä pahoittelee, että väheksyvää puhetta kuntien suoriutumiskyvystä tulee tänään joka tuutista ja neuvoja näyttävät jakavan innokkaimmin ne, jotka eivät ole päivääkään kuntia johtaneet.

– Kunnissa osataan hoitaa tehtävät, Mäkelä vakuuttaa.

Kunnilta vaaditaan tuntuvaa tuottavuushyppyä, suurisuuntaisia rakennemuutoksia, yhä tehokkaampaa kilpailuttamista, erilaisten tilaaja–tuottaja-organisaatioiden perustamista, ja josakin näiden kaikkien vaatimusten tuolla puolen siintää lupaus elinvoimaisesta kunnasta.

Puheissa kunta-alan tehottomat käytännöt korjataan suit sait, mutta todellisuus on Jukka Mäkelän mukaan toinen.

– Miljoonan euron säästöjen eteen täytyy käydä läpi kaikki kunnan toiminnot. Neljän kyläkoulun lakkauttamisella saa vuositulolla jokseenkin 400 000 euron säästön, mutta pitkässä juok-

sussa tällaisellakin on toki vaikutusta. Silti emme voi vaikuttaa suurimpiin kustannuksiin kuten erikoissairaanhoidon menokasvuun. Vaikka olemme Pirkanmaan sairaanhoitopiirin jäsenkunta, iso orgaani toimii automaatin tavoin.

Jokaisen säästetyn euron eteen on tehtävä kovia päätöksiä, eivätkä kuntalaiset hurraa valtuuston linjauksille.

– On pakko puuttua palvelurakenteisiin, kuten kouluverkkoon, koska kuntatyö on ihmisvaltaista työtä. Sosiaali- ja terveydenhuollon alalla tarvitaan tietty määrä hoitavia käsiä, kouluilla opettajia, eivätkä ruokapalvelut synny ilman ihmisiä, vaikka kuinka kehitettäisiin.

TEHTÄVÄVYÖRY KUNNILLE JATKUU

Jukka Mäkelän mukaan on surullista, että keskustelusta välittyy se kuva, että kunnissa rahaa valuu tehottomaan toimintaan.

– Keskustelusta jää puuttumaan valtio–kunta-suhteen painavampi puoli: se, kuinka valtio on kiinnittänyt kuntatalouden. Kunnille on vyörytetty uusia tehtäviä vuodesta toiseen. Lisäksi palveluille asetetaan erilaisia mitoituksia ja

Kangasalan talousjohtaja Seppo Saarinen ja kunnanjohtaja Jukka Mäkelä kelpuuttasivat siivun pääomatulojen veroista.

Kangasala 2010

- 28 500 asukasta
- tuloveroprosentti 20 %
- työttömyysaste 9,1 %
- tilikauden tulos - 4,1 milj. euroa TA 2010
- verotulot 95,6 miljoonaa euroa TA 2010
- terveydenhuollon yhteistoiminta-alue: Kangasala, Pälkäne, Kuhmalahti ja 2011 mukaan Orivesi sekä Juupajoki
- työn alla kuntaliitos Kuhmalahden kunnan kanssa

” Valtioneuvoston normihanke ei pysty puuttumaan keskeiseen kysymykseen, koska kansalaisten subjektiiviset oikeudet rajattiin hankkeen tarkastelun ulkopuolelle.

Jukka Mäkelä

tukiteereitä. Valtio holhoaa kuntia kuin lapsilaumaa. Kunnallisen itsehallinnon liikkumavara on pieni.

Kangasalan kunnan budjetti on noin 140 miljoonaa euroa, mutta tästä vain noin 20 miljoonaa on rahaa, jota ei ole sidottu lakisäätöihin menoihin.

– Jokaisen uuden tehtävän kohdalla kuntatalous notkahtaa entisestään. Valtion maksama osuus on pienempi kuin kunnan. Entäpä kansalaisten omavastuu? Mikä on hyvinvointiyhteiskunnan peruspalvelua, josta kunnan tulee vastata ja minkä tulisi jäädä kuntalaisille itselleen, Mäkelä kysyy.

Parhaillaan Kangasallakin askaroidaan Paras-hankkeen vaatimuksien parissa: pöydällä ovat sekä terveydenhuollon kysymykset että Tampereen kaupunkiseudun maankäytön, liikenteen ja asumisen haasteet. Lisäksi työn alla on Kuhmalahden kunnan liittyminen Kangasalaan. Mutta Kangasala on ollut uudistamassa kuntarakenteita jo

Traktorin kuljettaja Teuvo Kuortti Kangasalan kunnanjohtajan ja talousjohtajan juttusilla.

ennen Paras-hankettakin: Sahalahti liittyi Kangasalaan vuoden 2005 alussa.

VÄESTÖKASVU MAKSAA

Jukka Mäkelä toteaa, että kuntaliitokset eivät ole pikatie autuuteen.

– Kuntaliitos voi olla järkevä, mutta se teettää ankarasti työtä. Hyödyt eivät tule itsestään. Haasteena on yhdyskuntarakenteen pitäminen mahdollisimman eheänä sekä palveluyksiköiden kokoluokan saattaminen riittävälle tasolle.

Kun tehoja haetaan, koulujen ja päiväkotien tulisi olla riittävän kokoisia, ja niiden tulisi sijaita taajamarakenteen keskiössä mahdollisimman lähellä toisiaan, jotta esimerkiksi ruokahuollon järjestelyt olisivat optimaaliset.

Vuosittain Kangasala saa noin 400–500 uutta asukasta. Kaupunkiseudun skenaarioissa kunnan odotetaan vastaavan seuraavan 20 vuoden aikana jokseenkin 10 000 uuden asukkaan palveluista. Ongelma on, että valtio ei tunnista kunnalle kertyvää kasvun hintaa.

– Kasvamme nykyisellään liian vähän saadaksemme yli kahden prosentin väestökasvuun liittyvän korotuksen valtionosuuksissa, mutta silti olemme helisemässä palveluinvestointien kanssa. Tänäkin vuonna investoimme 20 miljoonaa euroa. Vuositain kuntaan nousee uusi päiväkotit, lisäksi korjaamme sekä laajennamme koulujamme, satsaamme vanhusten palveluasumiseen ja panostamme kunnallistekniikkaan, talousjohtaja Seppo Saarinen summaa.

SUBJEKTIIVISET OIKEUDET NORMIHANKKEESEEN

Veropohjan laajentamisestako siis pelastus? Kangasalan kunnan alueella kertyi pääomatuloja vuonna 2008 kaikkiaan 45

miljoonaa euroa, josta vähennysten jälkeen valtion kassaan siirtyi 21 miljoonaa euroa.

– Jos saisimme tuosta summasta edes jonkin siivun, se kelpaisi kyllä. Jäteveron on marginaalinen, enkä usko, että talouden ahdinko ratkeaisi liikenneperusteisilla verotuotoilla. Toki kaikki minkä saisimme, ottaisimme vastaan, mielellään myös osuuden arvonlisäverosta, Seppo Saarinen vakuuttaa.

Alan konkarina Saarinen arvelee, että valtiovarainministeriö tuskin lähtee jakamaan kunnille osuuksia pääomaverosta tai arvonlisäverostakaan.

Jukka Mäkelän mukaan onkin riski, että kuntatalouden ympärillä käytävässä keskustelussa kieriskellään lillukanvarsinen parissa uskaltamatta katsoa keskiöön.

Hän painottaa, että kuntien valtionosuus- ja rahoitusjärjestelmä on uudistettava perusteellisesti ja lisäksi on taruttava kuntien ylikuormaan perkaamalla perustehtävät.

– Valitettavasti näyttää siltä, että valtioneuvoston asettama normihanke ei pysty puuttumaan edes keskeiseen kysymykseen, koska kansalaisten subjektiiviset oikeudet rajattiin hankkeen tarkastelun ulkopuolelle.

Kangasala on hilannut tuloveroprosenttinsa jo 20:een. Yhteisöverotuotot ovat notkahtaneet vuodesta 2008 peräti 16 prosenttia, työttömyys kohonnut vuoden aikana viidestä prosentista yli yhdeksään. Kunta velkaantuu vauhdilla: tänä vuonna kurotellaan kuntien keskiarvoa, lainaa kertyy 1 600 euroa asukasta kohden.

– Tämän vuoden talousarviossa tuloksen ennakoidaan putoavan pakkaselle 4,1 miljoonaa euroa. Eihän tämä voi olla kuntatalouden pysyvä suunta. On pakko puuttua ylitäsiin, Seppo Saarinen tukee Jukka Mäkelän vaatimusta. ■

Kuntatalous kuntoon

Polemiikki kysyi näkemyksiä kuntatalouden kohentamiseksi.

- 1. Kuinka kiireelliseksi näette kuntien talouden tasapainottamisen ja mitä asialle tulisi tehdä?**
- 2. Miten kuntien veropohjaa pitäisi laajentaa uusilla verolajeilla?**
- 3. Millä summalla kuntataloutta tulisi vuositasolla vahvistaa?**
- 4. Kuinka uudistaisit kuntien valtionosuus- ja rahoitusjärjestelmää?**

VARATOIMITUSJOHTAJA TIMO KIETÄVÄINEN, KUNTALIITTO

1. Valtion viime keväänä tekemät, kuntataloutta vuonna 2010 noin 0,7 miljardia euroa vahvistavat toimet eivät riitä. On lisättävä kuntien valtionosuuksia ja laajennettava kuntien veropohjaa. Uuden hallituksen ohjelmassa on linjattava keinot kuntapalvelujen pelastamiseksi.
2. Tulisi vakavasti pohtia kuntien veropohjan laajentamista antamalla kunnille oikeus osaan ajoneuvo- ja polttoaineverojen sekä arvonlisäveron ja pääomaveron tuotosta. Kuntien osuus yhteisöveron tuottoon tulee säilyttää korkealla tasolla.
3. Vuonna 2010 valtionosuuksia tulisi korottaa 250 miljoonaa euroa. Lisäksi tarvittaisiin korotusta harkinnanvaraisiin rahoitusavustuksiin.
4. Kuntien rahoitus- ja valtionosuusjärjestelmä kaipaa ensi vaalikaudella täyden remontin. Alueellisiin valtionosuuksiin ei ole syytä mennä, ellei palvelujen järjestämisvastuu ole siirretty kuntaa laajemmalle alueelle ja samassa yhteydessä sovittu kuntien maksujen perinnästä tasasuuruksina asukaskohtaisina erinä sekä verotulojen merkittävästä siirrosta alueelle.

YLIJOHTAJA JUKKA PEKKARINEN, VALTIOVARAINMINISTERIÖ

1. Valtion toimet rajoittuvat jo tehtyihin veroratkaisuihin, jotka ovat loiventaneet merkittävästi kuntien talouden notkahdusta. Tasapainottamisen kannalta vaikeuttavampia ovat kuntien omat toimet. Tulopuolella liikkumavara on tunnetusti rajallinen ja yhteisöveron osalta kunta ei voi juuri ollenkaan vaikuttaa kertymiin.
2. Kansainväliset kokemukset maista, joissa kuntien veropohja koostuu lukuisista verolähteistä ja verolajeista, eivät ole rohkaisevia. Se tekee verojärjestelmästä erittäin sekavan ja tasausjärjestelmästä muodostuu hyvin monimutkainen.
3. Tasapainon korjaaminen edellyttää tulo- ja menupuolen toimia. Nykyisessä tilanteessa uuden rahan tuominen kuntatalouteen olisi lyhytnäköistä, mikä kärjistäisi rakenteellista epätasapainoa. Tulevina vuosina valtionosuudet kasvavat ja myös verotulot lisääntyvät.
4. Järjestelmän yksinkertaistaminen ja läpinäkyvyyden lisääminen ovat kannatettavia tavoitteita. Periaatteessa alueelliset valtionosuudet olisi mahdollista toteuttaa. Käytännössä asia ei ole niin yksinkertainen. Tasausjärjestelmä monimutkaisuus alueellisen ulottuvuuden takia. Jouduttaisiin tasaamaan tuloja sekä alueiden että kuntien välillä. Yhteistoiminta-alueet eivät ole sellaisia juridisia itsehallinnollisia alueita, joka kykenisivät vastaamaan uskottavasti alueensa taloudesta.

TOIMITUSJOHTAJA PASI HOLM, PELLERVON TALOUDELLINEN TUTKIMUSLAITOS

1. Tärkein tapa tasapainottaa kuntien taloutta on pitää menojen kasvu erittäin maltillisena. Valtion ei pitäisi omilla päätöksillään lisätä kuntien velvoitteita. Kuntien pitäisi korottaa verojaan vain hyvin maltillisesti.
2. Yleisten verojen alueellinen korvamerkintä ei ole suotavaa. Vastaava tulo kunnille voidaan hoitaa kuntien valtionapujen kautta tehokkaammin.
3. Kuntien yhteenlaskettu alijäämä on noin 1,5–2,0 miljardia euroa. Valtion alijäämä on noin 10 miljardia euroa. Julkisen talouden tasapainottaminen koskee ennen kaikkea valtiota. Paraneva työllisyys vuodesta 2011 alkaen hoitaa kuntien alijäämästä noin puolet.
4. Kuntien valtionosuuksia pohdittaessa pitäisi tasapainottaa kahta näkökulmaa. Heikosti menestyviä kuntia pitäisi tietysti tukea. Toisaalta kuntien aktiivista omaehtoista elinkeinopolitiikkaa pitäisi suosia. Ainakin osan yhteisöverojen tuotoista pitäisi jäädä kuntiin.

Onko opettajien lomautukset HYVÄKSYTTÄVÄ?

1. Pitäisikö perusopetuslakiin ottaa pykälä, joka estäisi opettajien lomautukset?
2. Jos opettajia ei saisi lomauttaa, pitäisikö valtion maksaa kunnille opettajien lomautuskiellon kustannukset?
3. Voiko valtiota mitenkään panna vastuuseen siitä, jos lasten perusoikeus opetukseen ei toteudu?

Erkki Kangasniemi
OAJ:n puheenjohtaja

1. Perusopetuslakia muutettiin jo 1990-luvun lopulla siten, että eduskunnan tarkoituksena oli, ettei "opetushenkilöstön lomautuksia hyväksytty säästökeinona". Nyt lakia kierretään. Eli lakia pitää täsmentää.
2. Opettajien palkkoja on jo leikattu ryhmäkokoja kasvattamalla, valinnaisuutta vähentämällä, tuki- ja erityisopetusta leikkaamalla tai muutoin tunteja vähentämällä. Valtion tulisi joka tapauksessa tukea kuntia nykyistä enemmän.
3. Lasten oikeuksia poljetaan jopa lakia rikkomalla. Totta kai siitä on kuntatyöntantajan lisäksi vastuussa myös valtio.

Vuokko Piekkala
Neuvottelupäällikkö,
Kunnallinen työmarkkinalaitos

1. Mielestäni ei, koska miten perustella lomautuskielto jollakin toimialalla, kun kunnalla on muitakin toimialoja tai vastaavia palveluja tuottavat myös yksityiset palveluntuottajat. Jos perustelu on se, että kyse on perustavanlaatuisesta tai elintärkeästä toiminnasta, pitäisi samalla kieltää myös opettajien lakot.
2. Kyllä, jos se asettaa kunnille sellaisia tehtäviä, joiden tuottamiseen ei ole resursseja. Kunnan pitää voida huonossa taloudellisessa tilanteessa tuottaa palvelut käytössään olevilla resursseilla eli tuottaa palveluja tehokkaammin, kuten opetusryhmiä suurentamalla. Jos lomautus kielletään, valtion pitää antaa kunnille mahdollisuus toteuttaa toiminta vähemmällä resurssoinnilla.
3. En ole sitä mieltä, että lasten perusoikeus opetukseen ei toteudu. Nyt keskustellaan siitä, minkälaatuisesta palvelusta puhutaan. Normaalioloissa-kin opetuksen laatu ja sisältö vaihtelee. Kyse on nyt siitä, että säädetään taloudellisiin voimavaroihin nähden liiallisia palveluja ja oikeuksia. Samalla kun velvollisuus yhä laajempiin palveluihin säädetään, tulisi ottaa huomioon, pystytäänkö niistä selviytymään. Jos palvelut pystytään tuottamaan halutunlaisina, mutta vain toimintaa tehostamalla ja kuntakokoa suurentamalla, palvelun tarjoamisvelvollisuus pitäisi ottaa käyttöön asteittain.

Kaks ja Kuntarahoitus haastavat kuntaväkeä liikkumaan

KUNNALLISALAN KEHITTÄMISSÄÄTIÖ esitti Kuntarahoitus Oy:lle hynttyiden yhteen laittamista kuntaväen golfkisaissa. Säätiö on perinteisesti järjestänyt oman golfkilpailun. Nyt siitä aiotaan luopua ja katsoa kuinka yhteistyöllä saadaan kuntaväki liikkumaan. Mukaan talkoisiin on tullut myös Suomen Golfliitto.

Ensi kesänä kilvoitellaan ensi kertaa Suomen kuntaväen golfmestaruudesta. Yksilökisailun sijasta halutaan vahvistaa parityöskentelyä. Niinpä kilpailumuotona on kaiken tasoisille golfin amatööreille sopiva kahden hengen joukkueiden keskinäinen kisa.

Alkukilpailut otellaan omilla alueilla ja 50 joukkueen loppukilpailu pelataan Vierumäellä elokuun lopussa.

Tarkat tiedot Kuntagolfista löydät sivuilta: www.kuntagolf.fi

Asiamies Antti Mykkänen (Kaks) ja toimitusjohtaja Pekka Averio (Kuntarahoitus).

Kovia palkkavaatimuksia

Minkälaisia hakijoita te Eipäjoen huippuvirkoihin etsitte tai odotatte?

– Minä luulen, että nyt on aika lyödä kovat palkkavaatimukset pöytään. Odotan ja toivon hakijoita, joilla todella on kanttia vaatia.

– Minä luulin että täällä säästetään. Kuinka paljon heidän sitten odotetaan vaativan?

– Se on tietysti virasta kiinni. Mutta kunnanjohtajan virkaan tuli eräskin hakija, joka haastattelussa heti sanoi tiukkaan, että hän ei juurikaan yli viidentonnin palkalla siihen virkaan suostu. Siinä on jo vahvan hakijan merkit.

– Kuinka niin?

– Kyllä ihmisen pitää osata arvioida oma työnsä. Työnhakijalla pitää olla omanarvontuntoa ja tavoitteet korkealla niin ettei tyydy aivan vähään.

– Mutta etkö juuri kehuut maltillista palkkavaatimusta?

– Niin kehuinkin. Mikä on sen vähäpätöisempää kuin vaatia huippupalkkaa ja etsiä vain mahdollisimman korkeita ansioita? Hetihän siinä herää ainakin epäily, että onko tuossa nyt todellista osaamista taustalla vai yritetäänkö siinä ehkä peitellä jotain muuta. Huippuosaa on sellainen, joka osaa vaatia kohtuullisesti ja jolle maksetaan kohtuullisesti. Ei aivan vähän, mutta ei myöskään liikaa.

– Saatteko te noilla periaatteilla hyviä hakijoita?

– Me sanomme että meillä on kovat palkat täällä ja se pitää täysin paikkansa. Koville tässä joutuu itse kukin toisinaan näiden palkkojen kanssa. Mutta kun työ kerran on vaativaa, niin tietenkin siihen etsitään vaativia hakijoita. Meillä on selvä vaatimus, että pyrimme korkeiden ansioiden leikkaamiseen ja palkkaerojen pienentämiseen.

– Mutta kannustaako tuo lainkaan työuralla etenemiseen?

– Juuri siihen me kannustamme. Kun lapset ovat jo maailmalla ja asuntovelat maksettu niin ihminen on päässyt pitkälle eikä tarvitse enää niin paljoa. Hän voi hakea vaikkapa ikävähennystä. Se jos mikä osoittaa uralla eteenpäin pyrkimisen halua.

Eipäjoen henkilöstöpolitiikkaa esitteli kunnansihteeri Tuskin

Kuntaliitokset valtion **SANELUPOLITIikkaA**

**Kuka määrittää, millainen kuntarakenne meillä on jatkossa?
Valtio vai kunnat itse? Kunnan raja -tutkimus valottaa
kuntajaotuksen problematiikkaa.**

Yrjö Kuotola väitteli kunnallisoikeuden alalta Tampereen yliopistossa viime marraskuussa. Tutkijan aloittelussa työtään kuntajaotuksen kysymysten parissa kunta- ja palvelurakennemuutusta eli Parashanketta ei ollut vielä asetettu.

Hankkeen käynnistyessä vuonna 2005 Kuotola keksi työskentelevänsä aktuellin aiheen parissa. Hänen mukaansa kysymys kunnan rajasta nousee sitä varmemmin agendalle, mitä haasteellisemmaksi kuntien tilanne kehkeytyy.

– Pahimmillaan rakennemuutos koettelee kokonaisia kaupunkiseutuja, kuntatalous kriisiytyy ja palveluiden järjestäminen etenkin pienehköissä kunnissa on yhä vaikeampaa.

Kuotola painottaa, että hallinnolliset rajat ovat menettämässä merkitystään. Osaltaan Parashanke pakottaa kunnat joko kunta-

liitoksiin tai yhteistyöhön muiden kuntien kanssa. Yksistään terveydenhuollon väestöpohjavaatimus edellyttää palvelurakenteita uudistavia toimia valtaosalla kunnista.

– On syntynyt lukuisia kuntaliitoksia, mutta syntyy myös yhteistoiminta-alueita, joiden toiminta ulottuu yli kuntarajojen. Samalla hallinnollisen päätöksenteon on löydettävä mekanismit, joilla turvataan kunnallinen itsehallinto ja demokraattiselle päätöksenteolle keinot valvoa kuntalaisten palveluja.

Lue koko
artikkeli
osoitteesta
kaks.fi.

KENEN MARSSIJÄRJESTYS?

Kuotolan mukaan on ilmeistä, että myös kansalaisten perusoikeudet ja kunnan rajat joutuvat törmäyskurssille. Erilaiset pal-

velusetelijärjestelmät ovat yhä vähemmän sidoksissa kuntarajoihin. Kuntalaisesta tulee asiakas, joka noukkii palvelunsa parhaaksi katsomastaan paikasta.

– Jo nyt pienet kunnat ovat ahtaalla palveluiden järjestämisen kanssa. Kuntien välinen yhteistyö on välttämätöntä ja se lisääntyy kaiken aikaa, mutta samalla se nakertaa kunnallisen itsehallinnon painoarvoa. Toinen vaihtoehto on siirtää kunnan rajaa ja hakea kuntaliitoksen kautta paremmat eväät palvelutuotantoon.

Kuotola ennakoi edelleen lisää kuntaliitoksia. Silti Parashankkeen lähtökohta ei ole hänen mukaansa ongelmaton.

– Kenen ehdoilla päätökset kuntaliitoksista syntyvät? Onko päätös kunnan itsensä vai valtion sanelema erilaisten väestöpohjavaatimusten kautta? Minua on mietityttänyt tämä marssijärjestys. Jossain määrin on menty perä edellä puuhun. Valtio on sanellut elinvoimaisen kunnan kriteerit.

Kuntien tulisi siis itse voida arvioida, missä kulkevat toiminnallisen ja elinvoimaisen kunnan rajat.

– Kuntaliitoksen pitää olla sisäsyntyinen prosessi, johon kuntalaiset voivat vaikuttaa ja sitoutua.

Nyt syntyvät terveydenhuollon yhteistoiminta-alueet saattavat Kuotolan mukaan jäädä osalla kunnista väli vaiheeksi.

– Jos halutaan vahvistaa kansalaisten vaikuttamismahdollisuuksia, olisi järkevää välttää raskaita päällekkäisiä hallintojärjestelyitä. Kunnan vastuu olisi selkeästi määriteltävissä, jos mahdollisimman monet toiminnot olisivat kunnan itsensä käsissä.

**Yrjö Kuotola: Kunnan raja, väitöstutkimus, Acta Universitatis
Tampereensis; 1454, Tampere University Press, Tampere 2009.
Tutkimustyötä tukenut Kaks.**

Kunnallisan kehittämissäätien rahoitus vuonna 2009

TURUN YLIOPISTO

"Äänestysvalta
Suomen Kunnissa"
10 000 euroa

HELSINGIN TEKNILLINEN KORKEAKOULU

"Palkitsemisjärjestelmien
vaikuttavuus kunta-alalla"
80 000 euroa

TURUN KAUPPAKORKEAKOULU

"Sisäisellä yrittäjyydellä
innovaatioita ja
muutosta arkeen"
70 000 euroa

TMI P.T.KETTUNEN

"Kuntatutkimuksen
voimavarat"
7 000 euroa

ASPECTUM PUBLIC OY

"Kuntien johtamisen nykytila"
9 882 euroa

SUOMEN 4H-LIITTO

"Koululaiset kunnan kehittäjinä"
8 780 euroa

HELSINGIN YLIOPISTO

PROFESSORI TUOMAS OJANEN
julkaisuhanke
6 000 euroa

KTT JUSSI LEPONIEMI

julkaisuhanke
1 500 euroa

PROVIISORI JOUNI ASIKAINEN

julkaisuhanke
1 500 euroa

YTH JUSSI LAINE

matka-apuraha
2 200 euroa

KM LEA HENNALA

Lappeenrannan teknillinen yliopisto
"Kuntalainen palvelujen
innovoijana – väitöstyö"
18 000 euroa

TAM MARKETTA HEINONEN

Lapin yliopisto
"Erikoissairaanhoidon vuodeosasto
vanhuspotilaan hoivaympäristönä
– väitöstyö"
18 000 euroa

YTL KATI TURTIAINEN

Jyväskylän yliopisto
"Luottamuksen rakentuminen
pakolaisten ja suomalaisten
viranomaisten välille – väitöstyö"
18 000 euroa

HM OLLI RUOKOLAINEN

Tampereen yliopisto
"Suunniteltu luovuus – väitöstyö"
19 000 euroa

MMM TOMMI LEPOJÄRVI

Lapin yliopisto
"Esittelijän valta, valmistelun valta
päätöksentekoon – väitöstyö"
36 000 euroa

ELT OUTI LEPISTÖ

"Ympäristöterveydenhuollon
maksullisuus – post doc -työ"
7 000 euroa

PHD SOC.SC (YTT) SAROLTA NÉMETH

"Maaseudun sosioekonomiset
verkot – post doc -työ"
19 500 euroa

Kunnallisan kehittämissäätio tukee taloudellisesti kuntia palvelevaa koulutusta, tutkimusta ja julkaisutoimintaa sekä jakaa apurahoja

Voita matkalahjakortti!

Samalla voit antaa aihe-ehdotuksia ja vaikuttaa lehden sisältöön.
Vastaa heti lyhyeen kyselyyn osoitteessa www.mcipress.fi/lukijapalvelu

Vastaaminen on helppoa.

1. Kirjaudu osoitteeseen www.mcipress.fi/lukijapalvelu.
2. Valitse kyseinen lehti.
3. Merkitse tilaajanumero-kohtaan numerosarja 082288
4. Tämän jälkeen pääset lukijakyselyyn klikkaamalla kyselyyn-painiketta.

Ja sitten vain onnea arvontaan!

Lukijakyselyyn voi vastata kahden viikon sisällä lehden ilmestymisestä. Kyselyyn voivat osallistua kaikki MCI Press Oy:n tuottamien lehtien lukijat. Voit osallistua kyselyyn jokaisen ilmestyvän numeron yhteydessä, mutta vain yhdellä vastauksella lehden numeroa kohden. Kysely ja arvonta koskevat lehtiä, jotka ilmestyvät syyskaudella 2010. Palkinnon arvontaan osallistuvat kaikki vastanneet. Palkinto arvotaan 31.7.2010. Voittajalle ilmoitetaan sähköpostitse tai kirjeitse. Syyskauden lukijakilpailun, Canon-järjestelmäkamerapaketin, voitti Tilisanomat-lehden lukija Carola Paro

Arvottava palkinto on
Tjäreborgin matkalahjakortti,
jonka arvo on 1 000 euroa.

Tjäreborg.fi

Kuntagolf

10.6.-27.8.2010

Kuntaväen oma golfkilpailu
-tule mukaan!

**Tervetuloa kilpailemaan
kuntaväen golfmestaruudesta!**

Kuntagolf 2010 on kaikkien Suomen kuntien, kuntayhtymien ja kunnallisten organisaatioiden edustajille tarkoitettu amatöörikilpailu. Kilpailu pelataan kahden hengen joukkuein tasoituksellisena Greensomelyöntipelinä. Samasta organisaatiosta voi osallistua useampiakin joukkueita.

Alkukarsintojen jälkeen 50 joukkuetta pääsee loppukilpailuun upealle Vierumäki Golfin Cooke -kentälle!

Lisätietoa ja ilmoittautumiset 31.5.2010 mennessä osoitteessa
www.kuntagolf.fi

kaks.fi
KUNNALLISALAN
KEHITTÄMISSÄÄTIÖ

Kuntarahoitus
MUNICIPALITY FINANCE

